

Frans Budé *Lied van de Maas*

Spetterende Maas, jubelende Maas, trotse Maas.
Rimpelt het strakke water, vergaapt zich de visser,
vrolijk begroet de schipper de zwaaiende fietsers.
Dansende vissen, duikende vogels zo blij en vrij,
rijen gespierde roeiers verfraaien het ballet.
Zalvend geluid van stilte strijkt neer, 't paradijs nabij,
wervelt rondom langs kades verleden en toekomstdroom.

*Ritme van de stroom, nauwelijks nog in toom,
het ritme van de Maas, klaterend water,
oeverwal die zich liefdevol strelen laat,
waar wind zachtjes ruist, het licht zich stapelt,
lonkt de overkant – de brug komt later.*

Huppelende Maas, wiebelende Maas, dronken Maas,
luid bonkend sta je 's winters breed grijnzend aan de deur.
Partijen water smijt je, een overvloed langs zij,
smerige modder, smurrie, met dank voor de overlast.
Maar als je weer jezelf bent, blijk je met ons begaan,
liefdevol pinkelt licht om je heen, vrolijke waterplas,
voorbij de bocht verstrooit het zich, wervelt op dijken aan.

*Ritme van de stroom, nauwelijks nog in toom,
het ritme van de Maas, klaterend water,
oeverwal die zich liefdevol strelen laat,
waar wind zachtjes ruist, het licht zich stapelt,
lonkt de overkant – de brug komt later.*

Sprankelende Maas, aanminnige Maas, wulpse Maas.
Wonderlijk schouwspel, zoekend haar weg naar de monding,
dartelt zij steden door met een charme, beweeglijk
meanderend vol vurig verlangen op weg naar zee.
Klappert een vlag aanminnig op achterdek, vragend
totdat de maan zich schikt, tussendoor onverwacht verschijnt,
schommelt als een scheepje, danst ongestoord met het water mee.

*Ritme van de stroom, nauwelijks nog in toom,
het ritme van de Maas, klaterend water,
oeverwal die zich liefdevol strelen laat,
waar wind zachtjes ruist, het licht zich stapelt,
lonkt de overkant – de brug komt later (2x).*